بهار ه ۱۴۰

مدرس: مسعود صديقين

يادآوري جلسه بيست و يكم پر ڤاهه ٽيو پيسي څطي درسا مجدي _ زهرا فاضل

در جلسه قبل در ادامه برنامهنویسی خطی با فرمهای جبری و غیراستاندارد آن آشنا شدیم و سپس دو کاربرد آن را بررسی کردیم.

فرمهای مسئله برنامهنویسی خطی

فرم ماكسيمم: فرم مينيمم

فرض كنيم:

$$X: \begin{bmatrix} x_1 \\ x_7 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}, \quad Y: \begin{bmatrix} y_1 \\ y_7 \\ \vdots \\ y_m \end{bmatrix}, \quad A: \begin{bmatrix} a_{11} & a_{17} & \dots & a_{1n} \\ a_{71} & a_{77} & \dots & a_{7n} \\ \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m7} & \dots & a_{mn} \end{bmatrix}, \quad b = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_7 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}. \quad c = \begin{bmatrix} c_1 & c_7 & \dots & c_n \end{bmatrix}$$

دو فرم بالا را می توان به شکل زیر به صورت جبری نوشت:

$$\begin{array}{lll} \min & cX & \max & b^TY \\ \text{s.t.} & AX \geq b, & \text{s.t.} & A^TY \leq c, \\ & X \geq \circ & & Y \geq \circ \end{array}$$

ممكن است فرم برنامهنويسي خطى به شكل استاندارد آن نباشد:

 $egin{align} \Lambda x_1 + 1 \circ x_7 & = 1 \circ \ & X_1 + 1 \circ$

$$\Upsilon x_1 + \Delta x_7 = extbf{Y} \Longrightarrow egin{cases} \Upsilon x_1 + \Delta x_7 \geq extbf{Y} \ & \Upsilon x_1 + \Delta x_7 \leq extbf{Y} \end{cases}$$
 . ممکن است در بعضی از قیدها هایمان = داشته باشیم. $\Upsilon x_1 + \Delta x_7 \leq extbf{Y}$

$$x_{1} \in (-\infty, \infty) \implies \begin{cases} x_{1} = x'_{1} - x''_{1} \\ x'_{1} \ge 0 \end{cases}$$
$$x'_{1} \ge 0$$

٣. شرایط مرزی ممكن است ظاهر نشوند یا متفاوت باشند.

در این صورت با اضافه کردن چند قید، میتوان شرایط را استاندارد

$$x_1 \ge \Delta \implies \begin{cases} x_1 - x_1^{'} \ge \Delta \\ \\ x_1 \ge \circ \\ \\ x_1^{'} \ge \circ \end{cases} \qquad x_1 \le 1 \circ \implies \begin{cases} x_1 + x_1^{'} \le 1 \circ \\ \\ x_1 \ge \circ \\ \\ x_1^{'} \ge \circ \end{cases}$$

در LP شرط ها باید به صورت z=0 باشند تا به جواب برسیم و تنها در شرایط خاص میتوانیم z=0 داشته باشیم.

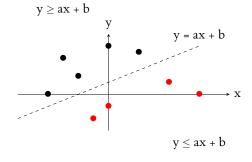
كاربردهاي برنامه نويسي خطي

• يافتن شار بيشينه

$$\begin{aligned} \max \quad & \sum_{e \in O_S} f_e \\ \text{s.t.} \quad & \forall e \in E : f_e \leq c_e, \\ & \forall e \in E : f_e \geq \circ, \\ & \forall v \in V - \{S,T\} : \sum_{e \in I_v} f_e = \sum_{e \in O_v} f_e \end{aligned}$$

 O_v فرض کنیم در شبکه شار دلخواه، شار عبوری از یال e برابر e و ظرفیت آن c_e باشد. همچنین I_v یالهای ورودی به رأس v و رئوس مبدأ و مقصد به ترتیب v و v باشند. در این صورت مسئله برنامه نویسی شار بیشینه به شکل روبه رو است.

دوگان فرم روبهرو، فرم برنامهنویسی مسئله برش کمینه است. همچنین با اضافه کردن قیود جدید میتوان حالتهایی را که حداقل شار داشتهباشیم یا یالها هزینه داشتهباشند، به دست آورد.

• تقطه ی قرمز
$$p_1, p_2, \dots, p_m$$
 و n نقطه ی سیاه $q_1, q_2, \dots, q_n$ در صفحه داریم، می خواهیم خط جدا کننده این نقاط را در صورت وجود پیدا کنیم.

فرض کنیم x(s) و y(s) نشانگر مختصات x و y نقطه ی y(s) باشند و نقاط سیاه بالای خط و نقاط قرمز پایین آن باشند. در این صورت فرم برنامهنویسی خطی مسئله به شکل روبهرو است.

در این حالت ممکن است نقاط روی خط بیفتند. برای جلوگیری از این اتفاق به دنبال خطی میگردیم که فاصله نقاط هر دسته از آن حداقل ϵ باشد ϵ را بیشینه کنیم.

$$\forall 1 \le i \le m : y(p_i) \le ax(p_i) + b$$

$$\forall 1 \leq i \leq n : y(q_i) \geq ax(q_i) + b$$

 $\max \epsilon$

s.t.
$$\forall 1 \leq i \leq m : y(p_i) \leq ax(p_i) + b,$$
  $\forall 1 \leq i \leq n : y(q_i) \geq ax(q_i) + b$

